

OVER GOD...

We nemen het woord 'God' heel vaak in de mond. Soms te pas en te onpas. God als oorzaak van alle ellende en miserie. God als een toevluchtsoord voor wie op zoek is naar geborgenheid. God die u ziet, vandaar dat er hier zeker niet gevloekt wordt. God... In zoveel toonaarden verhaalt en bezongen. Bij zoveel gelegenheden voor de kar gespannen. Ook heel vaak aan de kant gezet, wegens niet nuttig en niet renderend. Waarom zou je in God geloven? En als je in God gelooft, maakt dit dan je leven anders?

Eén van de mooiste teksten

Bladerend en lezend over zoveel verschillende gedachten over God, vond ik volgende tekst. Blijkbaar één van de mooiste teksten over God...

*'Ik las ergens: "God bestaat, ik heb hem ontmoet!"
Echt waar! Een uitspraak die mij echt verbaasd.
Dat God bestaat, die vraag wordt hier niet gesteld!
Maar dat iemand hem ontmoet heeft, nog voor mij, dat verbaast me!
Want ik had het voorrecht God te ontmoeten
juist op een moment dat ik aan hem twijfelde!
In een klein dorpje in de Bourgogne,
door mensen verlaten, was er niemand meer te bespeuren.
Toen ik voorbij de oude dorpskerk liep
zag ik de verweerde kerkdeur op een kier geopend.
Aangespoord door ik weet niet welke aandrang,
ging ik even naar binnen...
En daar, verblind... door een intens licht... haast ondraaglijk!
Het was God. God in hoogst eigen persoon. God die bad!
Ik vroeg me af: "Tot wie bidt hij?
Hij bidt toch niet tot zichzelf? Hij is toch God?"
Nee! Hij bad tot de mens! Hij bad tot mij!
Hij twijfelde aan mij, zoals ik aan hem had getwijfeld!
Hij zei: "O mens! Als je bestaat, geef mij dan een teken!"
En ik antwoordde: "Mijn God, hier ben ik!"
Hij zei: "Mirakel! Een menselijke verschijning!"
Ik heb hem gezegd: "Maar mijn God...
Hoe kunt u twijfelen aan het bestaan van de mens,
uiteindelijk hebt u toch zelf de mens geschapen?"
God antwoordde me: "Ja... maar het is al zo lang
dat ik er geen meer in mijn kerk heb gezien...
dat ik mij afvroeg of het geen zinsbegoocheling was!"
Ik heb hem gezegd: "Dan bent u nu gerustgesteld, Mijn God!"
"Ja!" zei hij. "Ik zal hen hierboven kunnen zeggen:
De mens bestaat, ik heb hem ontmoet!"`* (Raymond Devos)

De mens bestaat

De mens bestaat. En eigenaardig genoeg, die vraag wordt niet gesteld. We ontmoeten dag in dag uit mensen op onze weg. Alleen... God hoopt de mens te ontmoeten. Hij ziet verlangend uit naar de mens. Naar mensen die zijn droom van liefde, van vrede en gerechtigheid proberen op te bouwen. Hij heeft geen nood aan mensen die 'zeggen' te geloven in hem. God wil gebeuren in en door mensen. Durf jij hem te ontmoeten? Weet je, hij wacht op jou en mij...

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)